

Людмила Чижова

А ВЖЕ ВЕСНА

ББК 84(4УКР)6-5

УДК 821.161.2

Ч 59

Чижова Людмила Яківна

Ч 59 А вже весна: Поетичні сучасні казки, вірші. - Миколаїв:
ПП Гудим І.О.; 2005. - 48 с.

ISBN 966-8592-05-0

Автор у поетичній формі змальовує найулюбленішу
пору року - В е с н у.

В сучасних поетичних казках і віршах оспівані свята та
звичаї українського народу за весняним календарем.

Веснянки та гаївки надають дивовижне передчуття
світлої радості, оновлення природи і душі людини.

Художник Світлана Туз

© Л. Чижова, 2005 р.

© Видавництво ПП Гудим І.О., 2005 р.

Людмила Яківна Чижова

А ВЖЕ ВЕСНА

Літературно-художнє видання

В книзі використані посібники:

- Олекса Воропай. Звичаї нашого народу. - К.: Оберіг, 1993.
- Закувала зозуленька. Антологія української народної творчості. - К.: Веселка, 1989.
- Український народний календар. - К., 1995.

Щира подяка

Шклярському Юрію Олександровичу
за допомогу у виданні книги.

м. Миколаїв 2005

Вид-во ПП І.О. Гудим. Тел. 8 (0512) 35-23-36, 35-20-18.
Зам. № 4. Тираж 1000 прим.

Людмила Чижова

А ВЖЕ ВЕСНА

Поетичні сучасні казки, вірші

Миколаїв

*ВЕСНЯНКИ**

- Весняночко-паняночко,
Де ти зимувала?
- У садочку на пеньочку
Пряла на сорочку.
А ворони оснують,
А сороки витчуть,
А білії лебеді
Ще побілять по воді,
А лугові пташки
Пошиють рубашки.

* * *

- Ой весна, весна - днем красна,
Що ж ти нам, весно, принесла?
- Принесла я вам літечко
Ще й запашнеє зіллячко.
А вам, дівчата, по віночку
З хрещатого барвіночку,
Ще й зеленую травичю
І холодную водицю,
Принесла вам ягнятко,
Ще й маленьке телятко.

* - Веснянки, гаївки, гагілки-маївки - це пісні на честь приходу весни.
(Українська народна обрядовість).

ВЕСНЯНІ КАЗКИ

Добрий день тобі,
Сонечно яснее!
Ти святе, ти ясне,
Прекраснее.
Ти чисте, величне
Й поважне,
Ти освіщаєш гори й долини
І високії могили.

(Із давньої народної молитви).
Нею дівчата молилися на Великдень
вранці до сонця.

ПРО ЯРИЛА-СОНЦЕ І ВЕСНУ КРАСНУ

Колись в глибоку давнину,
Що вже й не пригадаю,
Творилися такі дива
В прекраснім нашім краї.
Вам казку цю із давнини
Повідати я хочу:

Були всі ріки голубі
І зоряними ночі.
Була живою вся вода,
А трави лікували.
І люди у своїх серцях
Одне добро лиш мали.
А рік новий на цій землі
З Весни розпочинався,
Бо оживав усенький світ
Та Сонцю поклонявся.

Народився день весняний,
Глянув у віконце
І навшпиньки став чекати,
Доки зійде сонце.
Зажевріло, засіяло,
Півнеба палає -
Це Ярило - Сонце наше*
Конем виїжджає.
На голові в нього біла
Прозора кирея,
Розсипається над світом
Золото з-під неї.
В лівій руці у Ярила
Сerp, щоб трави жати,
В правій сніп із перевеслом:
Знак - в достатку жити.

Ярило, Яр-хміль - бог весни, сонця, весняної плodючості,
бог любові й пристрасті, сили й хоробрості.

Своїм променем казковим
Небо відмикає,
Повертає усіх птахів
З далекого краю.
Та лагідний, дуже теплий
Дощик закликає,
Бо земля вже пробудилась
І вмиватись має.
Де Ярило в темну нічку
Ногою ступає,
Там смараглова, густа
Ярина зростає.
Як уранці прилетить він
На луки глядіти -
То повсюди дуже гарні
Виростають квіти.
В гай заїде - там голосно
Пташина залетіть,
А води нап'ється з річки -
Риба стрепенеться.

Цілу ніч Зоря-сестриця
Пояс гаптувала
І свої чарівні сили
Сонцю віддавала.
Сонечко ти наше ясне,
Яр-хмелю, Ярило,
Світ безмежний зігрівати
В тебе стає сили.

Зустрічають всі Ярила,
Б'ють йому поклони.
Підковами креше зорі
Білогривий коник.
У гостину до Весноньки
Яр-хміль поспішає.
Кінь крилатий, як лебедик,
Хмари розганяє.
Виглядає Весна його
Вже давно в садочку.
Він замовив їй барвінком
Вишити сорочку.

Бо Веснянка - Весна красна,
Наречена ніжна,
Все чекала на Ярила
Навіть в часи сніжні.

Міцно підхопив Ярило
На руки Веснянку,
Посадив він поруч себе
Кохану, не бранку.
Полетіли удвох вони
Світ весь прикрашати,
Покривало на всю землю
Гарне гаптувати.
Також друзів покликали
В далеку дорогу:
Три місяці веснянії
Собі на підмогу.

Першим вранці прилетів
Б е р е з н е в и й вітер,
На галявинах посіяв
Первоцвіту квіти,
Попідсушував стежини,
Розбудив берези,
Змахнув посохом чарівним -
Й хмарки помережив.

К в і т е н ь землю у долонях
Став розігрівати,
Поспішав з країв заморських
Птахів зустрічати.
Він поляни та горбочки
Вбрав в зелені шати,
Щоб казково виглядала
Наша Земля-Мати.

Цвіт у Т р а в н і яблуневий
Снігом осипався,
І день ясний у серпанок
Спішно убирався.

Ранок вмиється росю,
Вітер дме в сопілку,
Зелен-листом вкривається
Навіть суха гілка.
Забуяло все навколо
Радістю новою:
На рушник весільний стали
Ярило з Весною.

Троє братів свою сестру
Щиро привітали.
Всі коштовності, що мали,
Їй подарували.
Дали віно багатее:
Килим смарагдовий,
Ніжні сукні, прикрашені
Цвітом калиновим.

А ще вони дарували:
Пісню соловейка,
Колискову із струмочків,
Стрічки із веселки.

І раділи люди Сонцю,
Весну прославляли.
Та «топтати ряст зелений»
Всім серцем бажали.

Благослови, Земле-Мати
І Пресвітлий Боже,
Сонце ясне, Весну красну
У цю днину гожу.

ПРО ВЕСНЯНИКА І ВЕСНЯНКУ

(Казочка-забаганка)

Весняну чудову казку
Розповім вам, діти,
Бо так щиро умієте
Ви Весні радіти,
І сонечку, і хмарині,
Й квіточці кульбаби,
Голубій прозорій днині,
Що до себе вабить.

А ця казка дуже проста,
Щоб ви, діти, знали -
Як Весняник з Веснянкою
Весну закликали,
Наші добрі нові друзі
Маленькі, завзяті,
І вас візьмуть у подорож
Весну зустрічати.

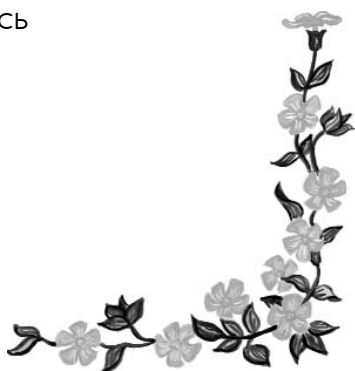
Після Стрітення ця казка*
Сили набирає,
Коли весна в нашім краї
Зиму проганяє.
Коли Л ю т и й подобріє,
Півень стрепенеться
І з калюжі на порозі
Водиці нап'ється...

Жив Весняник працьовитий
Один за горами,
Зігрівав всі дні холодні
Теплими вітрами.
Весняник із гір в долину
Виганяв отари,
І вони паслись повільно,
Мов білії хмари.
Сопілочка калинова
Солов'єм співає,
На чабанській патериці
Зелен-листя грає.

Стрітення (15 лютого) - день, коли Зима з Літом зустрічаються.

Та сопілка-чарівниця
Серцю сповіщає,
Що Весняночка на нього
Вже давно чекає.

Наша мила Весняночка
Вродилася в полі,
Як зіронька промениста,
Як дитя на волі.
Оченята, мов озерця,
Губоньки - корали,
А на щічках весняночки
Сонце змалювало.
Заквітчала себе гарно
Ніжним первоцвітом,
До Весняника зібралась
Із щирим привітом.

Та гостинців не забула
Із собою взяти:
Напекла пташок із тіста,
Щоб повіншувати.
Прихопила кошик квітів
На весняне свято
Та червоних писаночок,
Щоб «навбитки» гратись*.

А дорога неблизькая,
Вона поспішає.
І повсюди, де лиш пройде, -
Усе оживає.
Кинула З и м а між ними
Двадцять два морози,
Щоб блукала дуже довго
В далекій дорозі.
Сніговію наказала
Замести стежини,
А Явдосі - всі зимові
Витрусить перини.

*«Навбитки» - великодня гра крашанками, де діти з'ясовують, чиє яйце міцніше.

Та Весняника й Веснянку
З дороги не збити -
Вони Матінки-природи
Веснянії діти.

Зійшло Сонце, своїм теплом
Світ благословило,
Навіть у балках глибоких
Сніги розтопило.
Засвистів байбак лінивий,
Та й в нірку до себе,
Засіявся теплий дощик
З голубого неба.
Краєвид такий чарівний
В кольорах веселки,
Місяць зорям підморгує
Молодий, веселий.

А Весняник їй назустріч
Встеляє дорогу
Та зелений килимочок
Кидає під ноги.

Щоб легенько Весняночка
По ньому ступала,
З-під слідів від її ніжок
Зела виростили.
Найняв вітри веселії,
Щоб на скрипці грали,
Коли прийде Весняночка -
Усім сповіщали.
Поспішали зустрітися
Та погомоніти,
Що Весна вже наступила,
А за нею Літо.
Щоб натішитися вволю,
Весну прославляти,
Із веснянками піснями
Пташок випускати.

Зустрілися, привітались,
На пагорбі стали.
Їм Сонечко посміхнулось...

І В е с н а настала.

ВЕСНЯНІ СВЯТА

Благослови, мати,
Весну закликати!
Весну закликати,
Зиму проваджати!
Зимочка в візочку,
Літечко в човночку!

(Веснянка).

БЕРЕЗЕНЬ

Весновій, март, капельник, парник, протальник, зимозлам, зимобор, свистун, соковик, калюжник, птаховерт, березіль.

- Березень березовим віником зиму вимітає, а весну в гості запрошує.
- У марту на час сім погід у нас.
- Березень у зими кожуха купив, та на третій день продав.
- У березні день з ніччю зустрічається.

(Народні прислів'я).

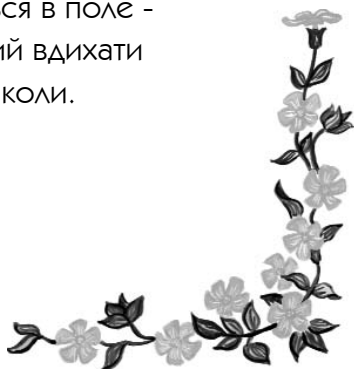

Розхристаний веселий березень
Зманув берізку білокору.
Та засоромилась, і впали
Тоненькі гілочки в покорі.
Всевадна молодість кохання -
Ніде від цього не подітись.
А їй здавалося: нікого
Нема милішого у світі.
Сховав своє обличчя березень
В пахучих гілочках і слухає,
Як під біленькою корою
Берізчине серденько стукає.

ПРОКИДАЙСЯ, ЗЕМЛЕ!

Прокидайся від сну, трудівнице,
Відкривай синь очей проліскову.
Геть дрімоту! Йде дощ, щоб умитись,
Дощ до тебе іде на розмову.
Дай життя, щоб від бруньки медово
Пахло клеєм весняного листа,
Навкруги від дихання твого
Над ріллею тумав щоб стелився.
Розчеши свої борозни-коси,
Заплети у них стрічки пшениці
Та прислухайсь:
Озимі вже просять,
Щоб чимшвидше у силу налиться.
Прокидайся, натомлена М а т и.
Хліборобу вже хочеться в поле -
Запах твій неповторний вдихати
І повітря - п'янке, як ніколи.

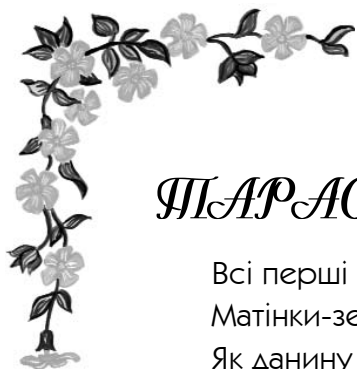

ДО НАШОГО СВЯТА

На квіткових базарах
Мімоси розливи -
Мов сонечка краплі,
Пухнасті, вразливі.
Ще ранковий морозець
Її тисне в лещата,
Та для нас це ознака:
Весну розпочато.
І цей день особливий
Гілочки так хвилюють...
Нам дарують мімоси
І весну дарують.

Мені знову наснились
Червоні вітрила,
Білі хмари
Та сині хвилі.
І чийсь голос
Знайомий, милий
Все гукає мене,
Все квилить.
І за хвилями,
І за хмарами
Все зникає,
Неначе марево.
Лише чути,
Як у відчаї
Уже ледь чутно:
Кохаю... аю...

ТАРАСОВІ ДНІ

Всі перші квіти
Матінки-землі,
Як данину
Великої любові
У світлі березневі дні
До ніг Тарасових
Ми покладаєм знову.
Стоїть Кобзар
Суворий та міцний
І пильно кожному
Вдивляється у вічі.
Низький уклін тобі, Тарасе,
Ти живий
І житимеш в серцях
Наших одвічно.
Тривога на душі:
Чи гідні ми його
Безсмертних дум
І слів пророчих?
А небо березневе,
Мов дитя,
Сльозу рясну
На цвіт зронити хоче.

БЕРЕЗІЛЬ

Євдокії, Явдохи-плющихи (14 березня).
За старим стилем, це перший день весни,
а отже, має прокинутися байбак, вилізти з нірки,
тричі просвистіти і знову лягти на другий бік.
А ховрашок лише повернеться у кубельці.

Вже прийшла Явдоха
Кожуха трусити,
Хліборобський рік почати,
Землю розбудити.
З тіста «жайворінків»
Печіть, господині,
Птахів зустрічаєм
Із вирію нині.

СОРОК СВЯТИХ, АБО СОРОК МУЧЕНИКІВ

(18 березня)

Вважається, що з цього дня має розпочатися справжня весна.
Найбільш символічним був обряд «топтати ряст».
Тому навіть літні і кволі виходили в поле і, притупуючи ногами
по зелених сходах озимих, казали:

«Топчу, топчу ряст зелений,
Щоб було здоров'я в мене!
Дай, Боже, потоптати
І того году діждати!».

Сорок «голубочків»
Спече мама з тіста,
А бабуся висіє
Розсаду капусти,
Сорок вареників
Наліплять дівчата -
Будуть всіх сусідів
Ними пригощати.

КВІТЕНЬ

Цвітень, краснець, лукавець, водолій,
снігогін, дзюрчальник, квітець, срібний.

- Квітень з водою, а травень з травою.
- У квітні ластівка день починає, а соловей кінчає.
- Хто в квітні не сіє, той у вересні не віє.

(Народні прислів'я)

Йде веселий місяць квітень,
Квітнуть квітоньки привітно
Голубі, червоні, сині
Понад річкою в долині.
З білих - Галоньці хустина,
Із синеньких спідничина.
А з червоних чобітки,
З голубеньких - кісники.

РАНОК

Сіється крізь листя
Сяйво золотисте,
Голубії тіні
В срібнім мерехтінні.
Сонце виглядає,
Квіти приласкає.
Лісові доріжки
Підмалює трішки.
І на перли-роси
Промінь переносить.
Вип'є промінь роси,
Пахнуть медоноси.
Вітру голосочки
Вдарять у дзвіночки.

Дзелень-дзень, дзелень-дзень:
- Добрий ранок, добрий день.

ХМАРИНЧИНІ СЛІЗИ

Виткала хмарина
Голубу тканину,
Щоб сукеньку мати
На весняне свято.
Та вітер примчав,
Тканину порвав.
Хмаринка заплакала,
І з тих сліз, що капали,
Виростали на горбі
Квіти голубі.

ГЕОРГІЯ, ЮРІЯ

(6 квітня)

Одне з найповажніших весняних свят.

«Святий Юрій по межах ходить, де жито родить. Із єдиного колосочка да буде жита бочка. Христос воскрес! Святий Юрій, син Божий».

(Із давньої колядки).

Весняний Юрій - захисник і покровитель землеробства і тваринництва.

Після нього весна вже приходить остаточно.

ВЕСНЯНИЙ ЮРІЙ

Святий Юро, Юрію,
Воротарю Божий,
Починається від тебе
Справжня весна гожа.
Перли-роси на травицю
Кинув ти охоче.
Їх збирають з подякою
Лікувати очі.
Відкриваєш небеса ти,
Теплом обгортаєш,
І дощами врожайними
Хліба піднімаєш.
Після тебе в повну силу
Весна вже правує
І пташина в піднебесі
Літечко віщує.

БЛАГОВІЩЕННЯ

(7 квітня)

Традиційно це найбільше весняне свято.

«На Благовіщення птиця гнізда не в'є, дівка косу не плете».

(Народне прислів'я).

Благослови, Боже, землю -
Всеплодуючу Матір,
Небеса, що благодать
Проливати мають.
Благослови світ великий,
Пісню жайворінка,
Він прихід весни на землю
Сповідляє дзвінко.
Благослови сонце ясне,
Що світ зігріває,
І струмочок тонесенький,
Що пісню співає.
І барвінок хрещатий -
Все, що серце тішить.
Благослови наші душі
В цей день найсвятіший.

На Благовіщення випускають пташок з неволі:
«Щоб співали на волі, Бога прославляли та просили щастя-удачі тому,
хто їх випустив».

(З народної обрядовості).

Придбай, тату, мені пташку,
Хоч би й невеличку,
Весняночку, а чи дрозда,
А можна й синичку.
Ми підемо із тобою
На луки до річки,
Там на волю випущу
Я свою синичку.
Високо злетить у небо
Пташина маленька,
Буде весну прославляти
Голоском тоненьким.

Люди! Кожен свою птаху
Випустить на волю,
Стрепенуться серця наші
Ще не охололі.

ВДОВИНИЙ ПЛУГ

Народе мій прекрасний, світлий мій!
Ти, пам'яттю та славою багатий,
Згадай, як безкорисливо завжди
Вмів у біді ти всім допомагати.
Що з нами трапилось тепер, скажи?
Так бездуховність спопелила душу,
Що ми не дивимося в очі сироті,
Мимо вдови проходимо байдуже...

За звичаєм, що здавна існував,
Поле не смів ніхто своє зорати,
Доки не зорана земля вдовина,
Доки сирітська буде заростати.
В день Благовіщення, благословенний день,
Збиралися громадою на віче,
Щоб вирішити знову гуртома
Таку важливу справу чоловічу.
І кожен знав, чиє сирітське поле
А чи вдовине буде обробляти,
Бо обездолена така родина,
Бо кожна та вдова - сирітська мати.
А після свят, по добрій свої волі
Весняну оранку розпочинали.
І віковичний добрий звичай цей
Усі «вдовиним плугом» називали.

БІЛИЙ, ВЕРБНИЙ, ЦВІТНИЙ (КВІТНЕВИЙ) ТИЖДЕНЬ

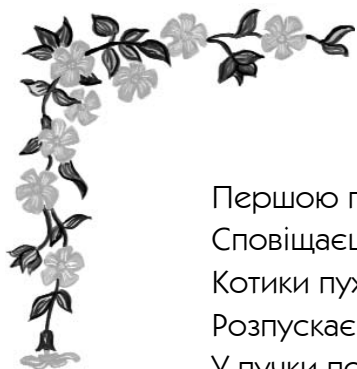
(24 квітня)

- Прийшла вербница - назад зима не вернеться.
(Народне прислів'я).
- Не я б'ю - верба б'є,
Недалечко красне яєчко,
За тиждень - Великдень!
Будь здоров, як вода,
Будь багат, як земля,
І будь плодним, як лоза!
(З народної обрядовості).

ВЕРБНИЦЯ

Вузенька кладочка
Біля ставу,
Удосвіта вербоньку
Ламать стали.
Ой ти, вербо красная,
Вербице,
Весні ясній вірная
Ти, сестрице.

Першою про неї нам
Сповідаеть,
Котики пухнасті
Розпускаєш.
У пучки пов'яжемо
Ми гілочки,
Будем святить вербовії
Галузочки.
Освячена магичную
Силу має,
Від домівок усю нечисть
Проганяє.
Покладемо гілочку
За образами,
Буде доля щасная
Разом з нами.
Як зросте вербиченька
Край криниці,
Буде завжди чистая
В ній водиця.

Посадимо, добрі люди,
По вербині
На здоров'я й достаток
У родині.

ТРАВЕНЬ

Май, пісенник, травень, місяць-громовик, травник.

- Місяць травень хоч теплий, та голодний.
- Травень ліси одягає, літо в гості закликає.
- За мокрим травнем йде жаркий червень.

(Народні прислів'я).

Прийшов Травень
І став на порозі.
- Добрий ранок
Тобі, господине!
І запрошую
Щиро до себе
Гостя дивного
У гостину.
Я на нього
Давно зачекалась,
Бо приходить
У дім мій надія,
Що роки мої
У розмаї,
Хоча з ними
Я все ж мудрію.
Вийду вранці,
Під вишнею стану,
Снігоцвітом
Він серце завіє.

Травню, красеню!
Вмиюсь росою,
І душа моя
Помолодіє.

ВЕЛИКДЕНЬ. ПАСКА

(1 травня)

Одне з найбільших після Різдва Христового християнських свят.

Воно приурочене до Воскресіння Христа.

Загалом Великдень - родинне свято, тому в гості майже не ходили.

Обряд Великодня у давнину асоціювався з вмираючими та воскресаючими богами. Очевидно, звичай пекти паски і фарбувати яйця перейшов ще з дохристиянських вірувань.

ДАРУЙМО ПИСАНКИ

Даруймо писанки.

Христос воскрес!

Любов свою даруймо

І добро.

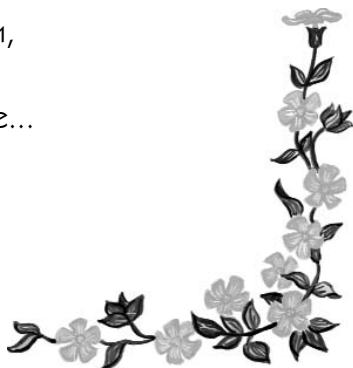
Людські серця

Пробудяться, як весни,

Все навкруги

Оновиться, воскресне...

Щоб жити вічно.

А з писанки
Праматір-Берегиня
До сонця і зірок
Підносить руки,
Щоб захистити нас
Від зла і муки

І вберегти від нас самих.
Христос воскрес!
В день цей Великодній
Пробудження
Не знає берегів.
І ми прощаєм
Наших ворогів,
Даруєм писанки
І йдемо на батьківські
Могили.

Христос воскрес!
Воістину воскрес!

У конвалії дзвіночки
Мелодійно дзвонить травень.
І хвилюються ще з ночі
Смарагдові ніжні трави.
А дощик, такий веселий,
На тоненьких струнах грає,
Семибарвна веселка
Нависа над небокраєм.
Споконвіку дощ травневий
Нам врожай рясний віщує.
Мудрі люди сповіщають:
День весняний рік годує.

ПРАВДИВИЙ ВЕЧІР

Давно застигли мовчки у темряві
Сполоскані дощами ніжні трави.
Лежать, не ворухнуться, не дихнуть,
Бояться краплі дощові здмухнуть
З своїх зелених і вузьких одежок -
Весна розшила безліч тих мережок.
Мов наречені, яблуньки у білім
Схилилися, неначе захмеліли.

Весна, весна...
А серце, як вікно,
Відкрите всім вітрам давно.
У ньому пісня і таке чекання,
Надія щастя в тихому смерканні...

Ой виходьте, дівчата,
Та в сей вечір на вулицю
Весну красну стрічати,
Весну красну вітати.

(Із весняночки).

Молодіжні вуличні забави розпочиналися після Великодня,
коли вже можна було співати, танцювати.

НА ВЕЧОРНИЦІ

Мамо, матусю,
Пусти із хати.
На вечорниці
Кличуть дівчата.
Вже й соловейко
Тьохка у гаю,
Пусти, рідненька,
Тебе благаю.
Дарма не буду
Я там гуляти,
Візьму сорочку
Довишивати.
Бо прийдуть хлопці,
Будуть дивиться:
Хто в господині
Із нас годиться.
Прийшла до мене
Пора дівоча.
Я свою долю
Зустріти хочу.
У вишиванку
Гарну вберуся,
Музики грають,
Пусти, матусю!

ВОЗНЕСІННЯ, ЗНЕСІННЯ, ВШЕСТЯ АБО ЩАСТЯ

Свято це, за церковним календарем, цілком залежить від Великодня. Відзначається на сороковий день Христового Воскресіння. Це останній день, коли можна вітатися «Христос воскрес!». Опісля Вознесіння воно заборонялося, бо в храмах ховають Плащаницю.

ВШЕСТЯ

Найсильніше зілля проростає
І молитви посила Творцю,
Та межу останнього посіву
Відміряють у годину цю.
Як погода гарна, то селяни
В поле йшли родинами своїми,
Щоб погладити зелене збіжжя
Зшерхлими руками трудовими.
Побажати ниві колоситься,
Щоб врожай по осені зібрати.
Побажати зіл्लю сил налиться,
Людям від хвороб допомагати.

ПРИЙДЕ ЛІТО

Прийде Ч е р в е н ь -
Гарячеє літо,
Будуть трави
Під сонцем горіти.
І черешня
Достигне червоно,
І яблуко
Впаде у долоні.
Чорнобривців
Палатиме море,
Прийде літо...

Усе в свою пору.

ЗМІСТ

Веснянки	2
I Весняні казки	3
- «Добрий день тобі...»	4
- Про Ярила-Сонце і Весну Красну	5
- Про Весняника й Веснянку	13
II Весняні свята	19
- «Благослови, мати...»	20
1. Березень	21
- «Розхристаний веселий березень...»	22
- Прокидайся, земле!	23
- До нашого свята	24
- «Мені знову наснилися...»	25
- Тарасові дні	26
- Березіль	27
- «Вже прийшла Явдоха...»	27
- Сорок святих, або сорок мучеників	28
- «Сорок «Голубочків»...»	28
2. Квітень	29
- «Йде веселий місяць квітень...»	30
- Ранок	31
- Хмаринчині сльози	32
- Георгія, Юрія	33
- Весняний Юрій	33
- Благовіщення	34
- «Благослови, Боже, землю...»	34
- «Придбай, тату, мені пташку...»	35
- Вдовиний плуг	36
- Білий, вербний, цвітний (квітневий) тиждень	37
- Вербниця	37
3. Травень	39
- «Прийшов травень...»	40
- Великдень. Паска	41
- Даруймо писанки	41
- «У конвалії дзвіночки...»	43
- Травневий вечір	44
- На вечорниці	45
Вознесіння, знесіння, вшестя або щастя	46
- Вшестя	46
- Прийде літо	47